

SCHERZANDO

REVISTA CATALANA MUSICAL

ANY IX. GIRONA, X DE NOVEMBRE DE M.CM.XVIII. NVM. XCII

Lectures

LA MÚSICA FRANCESA CONTEMPORANIA

OBRE aquest tema hem llegit en un dels darrers números del *Correspondant* de Paris un interessant article signat per Jean Aubry, estudiant l'obra dels moderns compositors francesos que més poderosa influència han exercit en les corrents musicals contemporànies.

Abans d'entrar en matèria, historia l'articulista la música francesa clàssica, posant de relleu el seu caràcter d'iniciadora a tota Europa i elogiant l'obra de Lully, Rameau, Gluck i Berlioz.

La famosa lletra de Rameau sobre la música francesa, prenent que els francesos no són músics ni poden ésser-ho, és brillantment impugnada per Aubry, el qual, per altra part, lliure de prejudicis nacionals, dissenteix també dels que, apassionats per la música francesa, menyspreen la d'altres països. «De res serveix, remarca molt encertadament, rebaixar el valor de Beethoven, Schumann, Wagner i Brahms, car això no enlairaria pas gens ni mica les obres franceses, si elles no tinguessin en si mateixes virtuts profundes i perdurables».

Tracta després l'articulista dels dos grups en què pot dividir-se la música francesa dels nostres dies, dels que són capdevaners Franck i De-

GENERALITAT DE GIRONA

MINISTERIO DE CULTURA

bussy, fent atinades observacions sobre la significació d'aquests dos grans mestres. Lalo, Chabrier i Fauré, que, tan pel caràcter de llurs produccions com per llur època, no poden ésser compresos en cap d'aquells dos grups, són estudiats apart.

Cèsar Franck mereix a Aubry calorosos elogis, aixís com també els seus deixebles Bordes, Chausson i d'Indy, l'obra dels quals analitza detingudament, aixís com la de Debussy, esmentant, entre els deixebles més notables d'aquest, a Maurice Ravel.

Demuestra Aubry el lloc preeminent que avui ocupa França en qüestions musicals; sense oblidar els grans executants amb què compta, i acaba fent constar el fet que la música francesa comença a ésser coneguda i admirada a l'estranger, éssent ço que podria dir-se'n un «article d'exportació».

Als esperits exclusivistes que troben que fora d'Alemanya no hi ha grans músics i sols reten culte a Wagner, als que aquesta admiració excessiva els ha fet justificar i àdhuc aplaudir totes les aberracions germàniques, caldria recomenar-los la lectura de treballs com el d'Aubry, el qual, com hem remarcat, sense apassionaments—que serien ben comprensibles en els dies de la bàrbara guerra imposada a la seva nació pel militarisme alemany, sortosament ensorrat per sempre—demostra que la gloriosa França, que sempre ha excel·lit en tants ordres, té una tradició musical excelsa i compta avui amb compositors que res tenen que envejar als més grans d'altres pobles.

C. R.

Infantesa i joventut de Beethoven

Bonn, dins una senzilla cambra de la modesta casa signada amb el número 20, de l'estret carrer de la Bonagesse, fou nat En Lluís Beethoven. De part de fora, en serva encara l'edifici la temorenca garlanda, escaienta ornamentació de fa mig segle. El dintre, ha esdevingut sagrat *museum*: el primer pis és curull dels records amorosament recollits per la devoció més ferventa; el segon, són les golfes, on nasqué i visqué Beethoven; per entrar-hi, cal ajupir el cap i aixecar l'esperit.

La penúria material feia parella amb la misèria moral, per tal que la malaltia i l'ubriaguesa hi tenien estada a casa d'En Lluís; ni per atzar gaudí de les manyagues i de les hores dolces d'infant, que tan ajuden a desplegar-se les artístiques aptituds nadiues. La mare Natura, per compensació, amb l'harmonios païssatge i l'exquisitat musical de la riallera ciutat, féu florir i fructificar la sement dormida. Els bells jardins, donant-li abundoses impresions visuals i el suau remoreig del riu, ple de cadències, ignotes per altre geni, foren els primers mestres del seu gust musical. Molts anys després de l'infantesa, lluny de la terra nadiua, eren recordades amb joia la misteriosa cançó de l'aigua del Rin, rítmicament lliscant i les tonades dels forçuts mariners remants, immortalizant-les en el rondó de la magistral sonata «L'Aurora».

L'elecció de professió, poc donà lloc a dubte, per tal d'ésser fill d'una família que des de dugues generacions havien fet un ofici de l'art musical; aixís hi hagué un altre músic a la terra dels músics. El pare de Beethoven, assabentat de ço que val tenir un nen *prodigi*, l'amarrà, dos anys abans del compte, al costat d'una espineta. Els plors del pobre Lluís no trencaven el cor d'aquell pare inhumà, que mancat d'ideal altre que fer del fill un *virtuós* primerenc, li pegava fort, fins a fer-li sortir blaus. Malgrat aquests procediments, com que l'infant era de fusta d'artista, als nou anys tocava rebé les sonates d'Haydn, Mozart i Clementi.

Aviat esdevingué sapiguer el fill tan com el pare; aleshores hagueren cura de la formació musical de Beethoven, l'obeista Pfeiffer, l'organista Van der Eden i d'altres. Als onze anys, era un bon violinista i segon organista de la catedral; als tretze demanà i assolí el càrrec d'organista adjunt de la capella electoral, mercès a les lliçons que li donà Neefe.

Rares vegades són els genis bons educadors: volen massa enlaire i és per ço que, no poguent-los seguir llurs deixebles, queden enrera. Beethoven deixà prompte les lliçons de piano, i es guanyà la vida tocant al teatre.

Freturava per a tornar a Viena, on hi havia sigut algunes setmanes; mes la manca de mitjans no li permetia realitzar tan bell somni; tot just n'hagué bones esperances al mes de juny de 1721, quan de retorn a Londres el gran mestre Haydn, a l'ésser-li ensenyada una molt inspirada cantata, prometé quedar-se'l com a deixeble. Passat un any, vegé amb joia ru-

blerts els desigs, car l'elector Maximilià el pensionà per a aprendre teoria musical sots la direcció del gran simfonista.

A Viena sembla que no feien bona lliga mestre i deixeble. El creador del quartet, ja vell i temorenc per temperament, n'era molt enfadat de les impaciències i escomeses del Gran Mogol (aixís anomenava a Beethoven); aquest, per altra banda, jove i impetuós, llançà el *Gradus ad Parnassum* de Fux que se li havia posat de text i fins acusà al mestre de negligent, per tal de no haver-li esmenat ni la cinquena part dels exercicis presentats.

Mentrestant Schenek era l'encarregat d'encarrilar a l'inadaptable amb sos bons consells, dels quals en servà Beethoven gran record.

Haydn s'en tornà a Londres i aleshores la tasca d'ensenyar a Beethoven fou encomenada a Albrechtsberger.

Aprengué contrapunt i fuga, segons el mètode *Anweisung sur Compositurs*, calcat en el *Fux*, encara que substituïdes les velles tonalitats per les dugues modalitats major i menor. Amb el nou mestre, s'endinsà més Beethoven; aixís el principi de la melodia acompanyada que Mozart seguia, fou canviat pel de la polifonia. Però ben aviat, l'esperit inquiet i revolucionari s'en cansà del rígid escolasticisme d'Albrechtsberger, i fins mal nomenà al mestre diguent-li: «mestre excel·lent en l'art de fer esquelets musicals». Contrariament a ço que li era ensenyat, ell creia que la fuga no tenia lleis; que solament era un mitjà de demostració o d'acció dramàtica; mai una finalitat. Es per ço que escrigué: «Pot fer-se a gracienc, mancament a una llei, per tal d'assolir una bellesa major».—I ell ho feia aixís, sense preocupar-se de les incorreccions harmòniques ni de les infraccions contra la sintaxi musical. — Es conta que una vegada en Ries li ensenyà quelques quintes seguides que li havien escapat en els primers quartets. Malgrat haver comès un dels pecats que no podia perdonar la tècnica, Beethoven, molt fresc, a l'ésser reptat, digué:

—¡Bé! i a mi que se m'en dóna?

—Tothom les prohibeix!

—¡Pas tothom!

—Però... *Fux*, Albrechtsberger... etc.

—Doncs bé; jo les permeto.

I d'aquesta faisó tan seca reivindicà el gran músic, el dret a les quin-

tes paral·leles, malgrat no volguer-ho els oracles tin guts com infalibles fins aleshores.

Salieri fou el darrer mestre; aquest li ensenyà de veritat l'art de la composició musical. Musicava les poesies de Metastasi a una, dugues, tres o quatre veus. Qualques vegades l'accentuació musical no era ben bé justa a les inflexions o accents tònic i emfàtic; d'altres, la distribució dels silencis en el cant no era encertada; a voltes, la música traduïa indegudament l'expressió del text, i en Salieri esmenava sempre. Sots l'influència tan bona, pogué escriure Beethoven, a les vores d'un exercici, el precepte que inspirava tota la seva música vocal: «Per a compendre bé un recitat, cal declamar-se a sí mateix la poesia, de la faisó com ho faria un bon actor i qui no sàpiga fer ho, deu trucar a la porta d'un bon amic que li ensenyi».

Des d'allavors ençà, l'àguila de Bonn aixecà ferma volada, enlairant-se més quan major era el llançament d'influències forasteres. Primerament rompé els lligams d'Haydn; més tard, deixava l'estil mozartià, de forta empenta en aquella època; fins que, lliure de les suggestions de doctrina estranya, arreconades les imposicions escolàstiques, aparegué ferma i de relleu, la seva personalitat, única, impossible de confondre's amb cap altra.

De la juvenesa de Beethoven no n'havem trobat altres records: la seva activitat pregonava infantà composicions musicals que, malgrat els anys, serven encara la flairosa frescor d'una primavera enternalment florida.

La temporada d'hivern del Liceu

EM rebut un programa, elegantment editat, de la propera temporada d'hivern de nostre primer teatre, que serà inaugurada el 25 del present mes.

L'empresa J. Mestres ha realitzat un *tour de force* per a que la temporada que s'anuncia sia digna de la categoria i tradicions del Gran Teatre del Liceu, aconseguint, malgrat les actuals circumstàncies, poder aplegar un nombre important d'artistes notables, alguns d'ells veritablement eminents.

Com directors d'orquestra, ha escriturat els Mestres Vitale, tantes voltes aplaudit a Barcelona, Messina i Wehils.

Entre les sopranos, hi figuren les eminents Bellincioni, Storchio, Vix, la ferventa admiradora de nostra parla Lina Passini Vitale, i les Bossini, Campiña i Lenzi Rossi. Com sopranos lleugeres, la cantatriu de nomenada mundial, l'artista catalana Gracieta Pareto, i la Gessa.

Entre els tenors, els Ferrari-Fontana i Schipa, que ja tenen tota la simpatia del públic barceloni, i els Marcellin, Eguileor, Garcia, Macnez i nostre eminent Palet.

Notable és també l'elenc de barítors, car a més del notable i seriós Viglione Borghese i dels Noté, Dufranne, Giardini i Almodóvar, podran aplaudir-se el famós Battistini i l'eminent cantant belga Armand Crabbé, qui en les darreres temporades ha conquerit l'admiració de tots els amants del *bel canto*.

Completen el quadre, els baixos Masini-Pieralli, l'excel·lent artista tant apreciat per nosaltres, els Bettoni, Vieuille, Guillot, Séguier, l'honrat cantant En Conrat Giral, i el baix còmic Rebonato.

En el repertori, ademés de les obres de sempre, *Aida*, *Traviata*, *Bohème*, etc., hi figuren *Tistá i Isolda* i *Tannhauser*, de Wagner, *Louise*, *Thais* i *Werther*. Com reprises s'anuncien les de *Los amantes de Teruel*, de Bretón, que es cantarà per primera vegada en castellà, *Fra-Diavolo*, d'Auber, i la deliciosa obra *Don Joan*, de Mozart.

La llista d'estrenes és notable. Per primera volta es representarà *La Morisca*, d'En Pahissa, amb llibre del poeta català Marquina; i com estrenes a Barcelona, *Sapho* i *Le Fongleur de Notre Dame*, de Massenet, *Guglielmo Ratcliff*, de Mascagni, *Le Donne Curiose*, de Wolff Ferrari, i *La Llama*, del malaguanyat compositor vasc Usandizaga, substituint aquesta obra la anunciada estrena de *El Abanico*, d'En Vives, per la impossibilitat de deixar la llesta son autor en temps oportú.

Les òperes *Los amantes de Teruel*, *La Llama* i *La Morisca*, seran representades en castellà, i *Louise*, *Sapho* i *Le Fongleur de Notre Dame*, en francès.

S'entrenarà un esplèndid decorat, per a les obres noves, dels reputats escenògrafs Urgellés, Alarma, Castells i Garcia.

Felicitem a l'empresa Mestres pel notable programa i li augurem tota mena d'èxits.

I ara, un prec al senyor Mestres. Amb el concurs dels artistes catalans i el de l'eminent soprano dramàtica senyora Passini Vitale, que ja en altra volta memorable es prestà graciosament, no's podria honorar nostra parla representant alguna de les notabilíssimes traduccions de les obres de Wagner fetes per l'eminent musicòleg català En Joaquim Pena? Catalunya li en restaria agraïda.

X.

"Girona" del Mestre Morera

ELS dies en que vingué a nostra ciutat el Mestre Morera, escribiem a SCHERZANDO «creiem, bonament, que el geni del Mestre no ha de trigar en donar-nos la seva cançó d'amor a la vetustat de la rica ciutat nostra».

La cantiga del Mestre, avui ja és un fet. Llegiu, sinó, la bella carta que En Morera envia a l'amic Sobrequès.

«Estimat amic Sobrequès.

Barcelona 22 d'octubre de 1918.

Després de la forta impressió que vaig rebre de l'excursió a l'Empordà, augmentada per l'estada a Girona, amb les meves sardanes a la Rambla, i sobretot l'estada davant de la Catedral la mateixa nit a les dues de la matinalada (que era imponent) i també la visita de l'endemà a la Catedral, als Claustres, als voltants de la Catedral i a la casa i l'hort del mestre de Capella, em va commoure tot plegat d'una gran manera fent-me recordar l'heroicitat de la Ciutat i fent-me despertar, si pot ésser, més el sentiment de català; tot plegat, ha fet que vulgués descriure ho tot en una sardana que ja la tinc feta i que es titula «Girona». Es una sardana que no és balladora; però, que hi fa si ella té, tota ella, l'amor i orgull que sento per l'Empordà?»

No debades és gloriosa la ciutat dels nostres amors. Són moltes i es-

plèndides les tributacions que el geni de les Arts i de les Lletres han portat al faldar amable de la ciutat.

Un dia era En Maragall, qui sentia el vèrtig de lo sublim, dalt de la graonada monumental de nostra Seu magnífica. Altre dia era l'Ors qui deia —tot passant— com Girona era ordenada per una febre del Dant...

Mela Muther feia triomfar en ses teles *úniques*—contra tota incomprensió—l'ànima subtil d'aquesta petita pàtria nostra.

Els polacs—els pintors de l'ensomni qui sojornaren a la ciutat alta—treien en sos cartrons i teles les gràcies abundants i ocultes del nostre clos ciutadà i les delícies multicolors dels pujols i muntanyoles qui són al volt de la ciutat, fora el cinyell ruïnós de les muralles...

I Dods Withers, l'anglesa pintora de les serenes melangies, i Iü Pascual qui transfigura en les cortines sutils de les boires l'ànima i els colors dels paisatges, i Freymann qui feu sagnar amb els vermellons de sa paleta els pedrers encinglerats del nostre Monjuic, i En Rusiñol qui ens reposa en la pau conventual de sos jardins que són els *nostres jardins*, i tots els qui han passat amb amor i emoció per la nostra companyia, tots han tributat a l'esperit de la ciutat, esperit de suprema elegància i formosor—les seves interpretacions magnífiques.

El Mestre Morera, en estar entre nosaltres, sentí també l'aleteig de la emoció i la ciutat de pedra i la ciutat de les arbredes i els jardins recollits i la ciutat dels heroïsmes, li ha dictat una cançó que pressentim robusta i assoleiada i forta com el númen del Mestre.

Aquesta és una nova tributació memorable.

Mercès al Mestre en nom de tots els fills que estimen la ciutat i són zeladors amorosos de la seva glòria vetusta.

LLUIS G. PLA, PVRE

Correspondència

BARCELONA.—*Orfeó Gracienc*. Aquesta benemèrita massa coral que tan ve treballant per la divulgació de la cultura musical, anuncia quatre concerts al Teatro Eldorado, pels dies 3, 17, 1 i 15 de novembre i desembre respectivament.

El primer concert serà dedicat a la música choral d'autors estrangers. Figuran com a primera audició dos chorals de Bach, de la col·lecció traduïda i publicada per Mn. Frederic Clascar, i tres obres de Brahms, aquestes traduïdes pel reputat organista i mestre En Vicents M.ª de Gibert.

El segon concert, dedicat íntegrament a chorals d'autors nacionals catalans, en quin programa hi hauran les bellíssimes obres «Jovenívola» i «Cançó del Bressol» dels mestres Millet i Lamote de Grignon respectivament. Completaran aquest concert, entre altres, la sardana formosíssima últimament estrenada, «Les neus que es fonen», del mestre Morera i cantant-se per primera vegada la nova sardana del mateix autor «Les fulles seques».

En el tercer concert dedicat per complert a la nostra cançó popular, hi figuraran les primeres audicions de les harmonitzades pels mestres Pérez, Cumellas i Sancho Marraco, demés d'altres per ésser cantades a l'uníson.

I per últim, el quart concert, dedicat i compost exclusivament per obres de l'eminent mestre Morera, per correspondre en part a l'agraïment que sent l'Orfeó Gracienc per l'honor repetit que li ha fet de confiar-li l'estrena de les seves últimes obres chorals. Es donarà la primera audició de «La nina encantada», popular, figurant-hi, ademés, les sardanes «Les fulles seques» i «Les neus que es fonen», i la nova obra «La Sardana de les monjes», la lletra de les quals es deguda al gran poeta Guimerà, anant-hi en aquest programa el «Cant al poeta» que s'estrenarà quan l'homenatge al nostre dramaturg preeminent.

En aquest concert, hi pendrà part l'orquestra «La Principal», de La Bisbal.

OLOT.—*Orfeó Popular*. Obres executades en el concert del dia 27 del prop mes passat per En Sagrera, cel·lo, i En Casanovas, piano:

«Sonata» (en sol), Beethoven (piano i cel·lo); «Sonata pastoral», Scarlatti; «Nocturn» i «Polonesa», Chopin; «Dansa Hongaresa», Brahms; «El Pelele» (Goyesca), Granados (piano); «Cants Hebreus», Max-Bruch; «Tarantel·la», Popper; «Siciliana», Fauré; «Variacions simfòniques», Boëllmann (violoncel·lo i piano).

Noticiari

AVÍS D'ADMINISTRACIÓ. Amb el present número, posem al cobrament els rebuts de SCHERZANDO corresponents a l'actual semestre de primer de juliol a últim de desembre. Preguin-ne nota nostres subscriptors a l'objecte d'evitar retorns de rebuts que dificulten la marxa normal de la comptabilitat.

ARTISTES CATALANS A AMÉRICA. Es ben sovint i amb satisfacció que havem de constatar els èxits que obtenen benvolguts compatricis nostres lluny

de nostra Pàtria. Ara de poc ens han arribat noves dels concerts efectuats en terres d'Amèrica pel «Trio Barcelona» constituït pels nostres amics En Ricard Vives, En Marian Perelló i En J. P. Marés, proporcionant-los ovacions aportades per un públic entusiasta que de seguida ha sabut comprendre l'art seriós i sincer de aquests talentosos concertistes; ells s'han imposat arreu, en la llarga sèrie de concerts que han realitzat en diverses ciutats americanes, fent que els públics d'escullits d'enllà del mar els reconeguéssin el llur mèrit, la sincera actuació del «Trio Barcelona» ja consagrada pels catalans des del seu iniciament i del que tots tres ne són conseqüents fundadors i continuadors.

D'altre artista valiosíssim que actualment es troba per aquelles terres, En Miquel Llobet, s'han ocupat els periòdics reconeixent el seu art meravellós que ha fet que els seus concerts es contessin per plens i que ell ha sabut correspondre an el seu públic incondicional—i tan ben guanyat—transmetent-li les belleses que tan preclar artista sap polsar de la seva guitarra.

Molt fan per l'art nostre aquests braus artistes i molt més pel bon nom de Catalunya.

✱ Pel ministeri d'Instrucció Pública i Belles Arts, ha sigut anomenat professor numerari de la càtedra de música del Saló del Real Conservatori de Música i Declamació de Madrid, el notabilíssim compositor i il·lustre publicista En Rogel·l Villar. El nomenament fou fet a proposta dels diversos claustres acadèmics per una gran majoria de vots, car tots els assistents, a excepció d'un, dipositaren son sufragi al mestre Villar, fent aixís un acte de justícia als mereixements de l'insigne músic espanyol que ha sapigut posar a un nivell elevadíssim la cultura pàtria publicant interessants follets d'història i crítica, articles, emitint conceptes d'estructura elevadíssima—algun dels quals han fruit nostres llegidors—sens deixar per un moment la composició de notables partitures per a piano, piano i cant, obres instrumentals, etc., que revelen en totes elles un harmonista de relleu.

SCHERZANDO al donar amb gust la nova, es complau en adreçar-li la més sentida felicitació.

✱ Distintes vegades ens hem ocupat des d'aquestes columnes amb el logi d'En Josep Munner com a violinista de gran relleu; mes avui hem de doblar-lo per sa tasca meritíssima com a mestre director i concertador car amb gran competència l'hem vist al cap d'una companyia d'òpera al teatre del Bosc empunyant la batuta, matitzant les partitures d'En Rosini i Verdi amb una rigurositat pròpia d'un mestre que poseeix plena convicció de son difícil comés. Nosaltres que coneixem el temperament i dots d'En Munner, voldríem apreciar sa labor amb obres de gran volada, amb la seguretat més absoluta que li donarien manifesta amplitud per a poder desenrotllar ses condicions, avui ja molt estimables.

Al parlar de la campanya realitzada al teatre del Bosc, és molt just tributem

pleitesia a la novella «diva» Na Filomena Suriñach, aventatjada alumna de la cantatriu Na Lluïsa Pierrick. Podem dir que Na Filomena Suriñach, és ja una realitat; artista de ben timbrada veu, justesa en l'afinació vocalitzant esplèndidament i matitzant sens recórrer a aquells efectes de gros públic que constitueixen un abús en la majoria dels bons cantants. Totes les representacions on prengué part la «diva», foren altres tants èxits certament molt merescuts.

✱ El rotatiu madrileny «El Fígaro», publica en sa edició del dia 19 del propassat mes d'octubre, un article del nostre eminent col·laborador En Rogeli Villar publicat a SCHERZANDO en el número corresponent al mes de setembre, titolat «Idearium». Nosaltres agraïm a l'estimat colega aquesta deferència en reproduir a ses columnes treballs de nostra col·laboració, fent constar no obstant nostra estranyesa per la falta de gentilesa en no fer constar la procedència.

✱ Properament tindrà lloc l'estrena de la nova obra orquestral «Mediterrani» del músic català En Juli Garreta, quina primera audició donarà l'orquestra de l'Associació d'Amics de la Música, en sos pròxims concerts, al Palau de la Música Catalana. Nosaltres que per audicions íntimes coneixem el poema musical, podem augurar un senyalat triomf a son autor, car si bé en la nova partitura s'hi observen certs atreviments en sa estructura harmònica, que tècnicament són discutibles de admisió, no obstant son valor conjuntal revela un gran talent en son autor que ha sapigut descriure en períodes melòdics interessants tot el desenrotlló d'un sentiment elevat. La sinceritat, característica fonamental de totes les obres d'En Garreta, és d'un valor estimable i això justifica la curiositat en que és esperada la propera audició de «Mediterrani»

✱ Hem rebut un volúm de la elegant edició dels poemes premiats en el darrer certamen literari-musical de Vich. Regraciem—de moment—l'ofrena que s'ens ha fet per *Revista de Vich*, sel·lecte i benamat confrare nostre.

Un altre dia en parlarem amb més deteniment.

CIRCULARS REBUDES.

Dels mestres J. Pi i V. Bou anunciant els ballables per a orquestra que constitueixen els èxits de l'actual temporada. Entre aquests, hi figuren obres de Worsley, Costa i els couplets que estan avui de moda. Contenen les col·leccions anomenades, dotze ballables, siguent son preu 39 pessetes.

ESTABLIMENT DE MUSICA I PIANOS

CASA SOBREQUÉS

—♦♦♦ GIRONA ♦♦♦—

Magatzem: Ferreries Velles, 10. = Despaitx: Ciutadans, 11

Novitats Musicals del mes de Novembre

	<u>Ptas.</u>
CANTS PER NADAL	
CASAJÚS —«Als Reis Magos», cants per Nadal a uno o dues veus.	1
— «Anem a Belem», a lol i chor uníson.	1
FERRARI —«Nadala-Pastorrella», a sol i chor uníson.	1
RIAL — «Cançó dels Pastors», a una o dues veus.	1
OBRES RELIGIOSES.—Rosaris, Trisagis Ave-Maries.	
BLANCH.—«Dos Trisagis Marians», a dues veus.	1'59
BRAUGET-MASSNET.—«Cinc Ave-Maries i dues Gloria-Patri», a una veu o chor uníson	2
CAÑELLAS —«Tres Pare Nostres», o sol i chor uníson.	2
— «Trisagi a la Santíssima Trinitat», a sol i chor uníson.	2
CATALÁ.—«Rosari i Trisagi Marian», a una veu i chor uníson.	2
VARIA	
BACH (J. S.)—«Chorals», a quatre veus amb reducció per a orgue o ar- monium; text català (amb censura eclesiàstica). Primer quadern.	2'50
I. Quan l'hora toca al cel.—II. In dulci júbilo.—III. Si el món és ple de gebre.—IV. Àngel meu de bell visatge. Segon quadern.	2'50

IMPORTANT

Se venen quatre magnífics Armoniums de ocasió nous com-pletament, marca Cristophe & Etienne, quatre octaves, transposi-tor. Verdadera ganga.